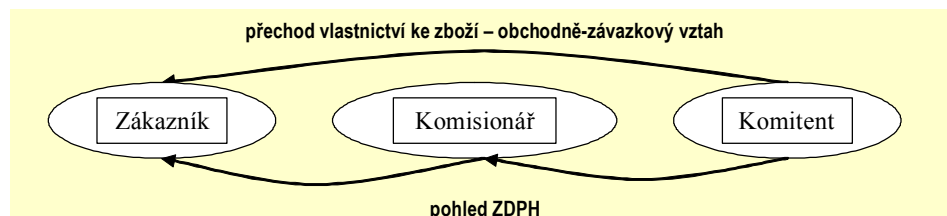

Komisionářské smlouvy a daň z přidané hodnoty

Od 1. května 2004 nabyl účinnosti nový zákon o DPH č. 235/2004 Sb. (dále jen „ZDPH“). Tento zákon nově za zdanitelná plnění považuje i dodání zboží prostřednictvím komisionáře (§ 13 odst. 3 písm. b)) a stejně tak i poskytnutí služby prostřednictvím komisionáře (§ 14 odst. 2 písm. b)).

Komisionářské smlouvy upravuje Obchodní zákoník v dílu XI Smlouva komisionářská (§ 577 a násl.). Komisionářskou smlouvou se komisionář zavazuje, že zařídí vlastním jménem pro komitenta na jeho účet určitou obchodní záležitost, a komitent se zavazuje zaplatit mu úplatu. Plátce DPH by tedy měl při aplikaci příslušných ustanovení ZDPH vztahujících se ke komisionářským smlouvám vždy nejprve posoudit, zdali konkrétní smlouva splňuje výše uvedenou definici či nikoli. Obchodní zákoník totiž kromě komisionářské smlouvy rozeznává i některé další smlouvy – např. smlouvu zprostředkovatelskou nebo smlouvu o obchodním zastoupení, které jsou komisionářské smlouvě podobné. Níže uvedený postup se však vztahuje pouze ke smlouvám komisionářským.

ZDPH v případě dodání zboží nebo poskytnutí služby prostřednictvím komisionáře zavádí určitou zákonnou fikci, kdy je jeden závazkový obchodní vztah – a to vztah mezi komitentem a zákazníkem – pro účely DPH považován za dva fiktivní vztahy, a to vztah mezi komitentem a komisionářem a vztah mezi komisionářem a zákazníkem.

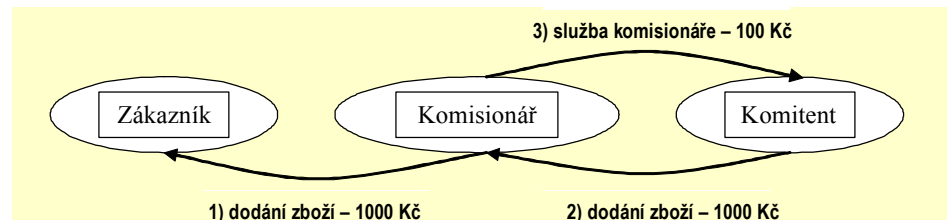

Současně u komisionářské smlouvy existuje ještě výše uvedený závazkový vztah, a to mezi komitentem a komisionářem, kdy komisionář má závazek zaříditi vlastním jménem pro komitenta a na jeho účet určitou obchodní záležitost a komitent se zavazuje na druhé straně zaplatit mu úplatu.

ZDPH tedy stanovuje v případě komisionářských smluv pro plnění od komitenta na konečného zákazníka, že se jedná o dvě zdanitelná plnění, a to plnění mezi komitentem a komisionářem a zákazníkem. Závazkový vztah mezi komisionářem a komitentem na rozdíl od předchozí úpravy nový ZDPH samostatně nezmiňuje. Základní výkladový problém proto spočívá v otázce, zda se u komisionářských smluv jedná pouze o dvě zákonem zmíněná plnění nebo o celkově tři plnění, která se dělí na dvě fiktivní plnění nahrazující vztah komitent-zákazník a další plnění ze vztahu komisionář-komitent.

Uvedený problém a možné postupy ilustrujeme na následujícím zjednodušujícím příkladu, kdy předmětem komisionářské smlouvy je dodání zboží za 1000 Kč, odměna komisionáře činí 100 Kč. Ve všech níže uvedených variantách nejprve vystaví komisionář daňový doklad zákazníkovi ve výši 1000 Kč.

Varianta 1 – činnost komisionáře je považována za samostatnou službu:

Komitent vystaví daňový doklad komisionáři na 1000 Kč a komisionář vystaví daňový doklad vůči komitentovi za svoji obchodní službu na 100 Kč.

(Pokračování na stránce 2)

DAŇOVÝ KALENDAŘ – ŘÍJEN

25. 10.

DPH – podání přiznání a daň za září plátců s měsíčním zdaňovacím obdobím

DPH – podání přiznání a daň za 3. kvartál pro čtvrtletní plátce

Souhrnné hlášení – podání hlášení za 3. kvartál 2005

Spotřební daň – podání přiznání za září, podání přiznání k uplatnění nároku na vrácení spotřební daně z topných olejů, zelené nafty a technického benzinu a mazacích olejů za prosinec 2004 (pokud vznikl nárok)

31. 10.

Daň z příjmu – a) odvod daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně za září

Daň z příjmu – b) odvod částek zajištění daně za září

Pojistné na zákonné pojištění odpovědnosti zaměstnavatele za škodu při pracovním úrazu nebo nemoci z povolání za 4. kvartál

KRÁTCE

Změna vyhlášky o účtování pro podnikatele

Ve sbírce zákonů v částce 138 vydané 5. října 2005 vyšla novela č. 397 vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zák. č. 563/1991 Sb. o účetnictví. Jedná se tedy o změnu vyhlášky pro podnikatele, kteří účtují v soustavě podvojného účetnictví. Vyhláška mění, upravuje a doplňuje ustanovení týkající se především oblasti účtování a ocenění povolenek na emise, cenných papírů a derivátů a pravidel konsolidace. K nejdůležitějším změnám ve vyhlášce patří:

- **Povolenky na emise a preferenční limity** jsou jako nová účetní kategorie definovány jako dlouhodobý nehmotný majetek.

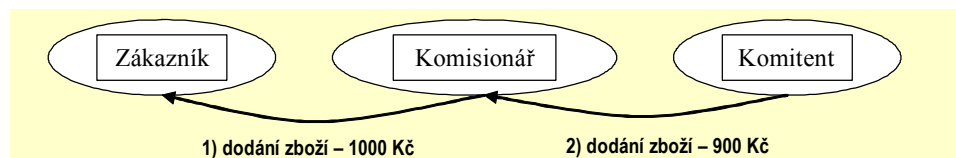
- Bezúplatně nabytí preferenčních limitů a povolenek na emise prvním držitelem nebo provozovatelem se účtuje a vykazuje stejným způsobem jako poskytnutí dotace a oceňuje se reprodukční pořizovací cenou.

- Do přílohy k účetní závěrce je povinnost zveřejnit informaci o právní formě každé z účetních jednotek, které jsou vůči účetní jednotce společníkem s neomezeným ručením.
- Do § 51 týkajícího se oceňovacích rozdílů při uplatnění reálné hodnoty tzv. realizovatelných cenných papírů se doplňuje, že pravděpodobně trvalé snížení hodnoty se účtuje na účty nákladů. Dojde-li následně ke zhodnocení cenných papírů a ke zvýšení jejich reálné hodnoty, zúčtuje se toto zvýšení nejvýše ve výši původně zaúčtovaného znehodnocení do finančních výnosů (platí od 1. ledna 2006).

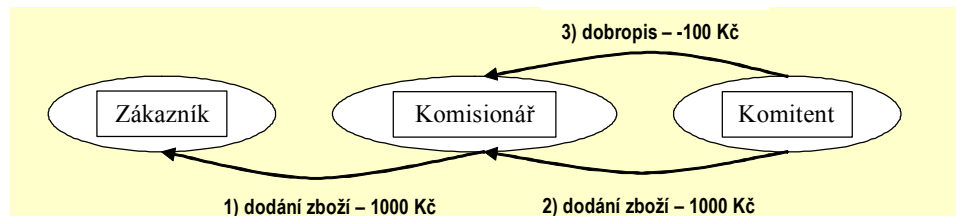
- Deriváty – v § 52, dochází ke zpřesnění definice **efektivity zajišťovacího účetnictví** u derivátů. Za efektivní zajištění je považována situace, kdy poměr mezi změnami reálné hod-

(Pokračování na stránce 2)

(Pokračování ze stránky 1)

Varianta 2a – činnost komisionáře není považována za samostatnou službu:

Komitent vystaví daňový doklad na komisionáře na 900 Kč, komisionář již žádný doklad nevystavuje.

Varianta 2b – činnost komisionáře není považována za samostatnou službu:

Komitent vystaví daňový doklad na komisionáře na 1000 Kč a následně vystaví dobropis na 100 Kč. Komisionář již žádný daňový doklad nevystavuje.

Podle našeho názoru uvedenou transakci nejlépe zobrazuje varianta 1, přičemž Ministerstvo financí ČR se klání i k variantě 2a. Okamžik uskutečnění zdanitelného plnění je definován jako den dodání třetí osobě (resp. den poskytnutí služby třetí osobě), a to jak u komitenta, tak u komisionáře (§ 21 odst. 7 písm. h) (resp. písm. i))

Vzhledem k tomu, že ZDPH má zvláštní úpravu pro unijní transakce, je třeba stanovit, zdali se u těchto transakcí použije obecný postup tak jako při dodání zboží do jiného členského státu (§ 22) (resp. obecný postup při pořízení zboží z jiného členského státu (§ 25)), nebo zda se použije v odstavci výše uvedená speciální úprava, kdy je zdanitelné plnění považováno za uskutečněné okamžikem dodání třetí osobě.

Podle našeho názoru v případě pořízení zboží od komitenta z jiného členského státu je povinnost přiznat daň komisionářem-plátcem podle obecného postupu ke dni vystavení daňového dokladu, pokud byl daňový doklad vystaven před 15. dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, nebo k 15. dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno (§ 25). Při následném dodání zboží komisionářem třetí osobě se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem dodání třetí osobě.

V případě dodání zboží do jiného členského státu komisionářem-plátcem je povinnost přiznat uskutečnění tohoto dodání komisionářem u zboží, na které se nevztahuje osvobození s nárokem na odpočet daně, ke dni přijetí platby nebo ke dni uskutečnění zdanitelného plnění. Při dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, vzniká povinnost přiznat toto dodání dnem vystavení dokladu, pokud byl daňový doklad vystaven před 15. dnem v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu, nebo k 15. dni měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu (§ 22). Při dodání zboží komitentem-plátcem komisionáři se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem odeslání nebo přepravení zboží třetí osobě.

Další specifickou problematikou je situace, kdy osoba komitenta nebo komisionáře je neplátcem. Navíc v těchto případech může být komitent nebo zákazník zahraniční osobou. Obecně lze konstatovat, že je každé fiktivní zdanitelné plnění posuzováno samostatně jak z hlediska nároku na odpočet DPH, tak z hlediska povinnosti přiznat daň. Při stanovení obratu pro registraci, výpočet koeficientu a určení zdaňovacího období uvažujeme pouze obrat odpovídající odměně za činnost komisionáře bez ohledu na způsob vystavování daňových dokladů.

Na závěr bych tedy rád shrnul, že při posuzování komisionářských smluv v souvislosti s DPH je nutné posuzovat vždy skutečný obsah uzavíraných smluv, správně ho pojmenovat a rozdělit na jednotlivá i fiktivní zdanitelná plnění. Kromě komisionářské smlouvy existují i smlouvy jiné, na které se vztahuje jiný režim DPH, např. smlouva zprostředkovatelská nebo smlouva o obchodním zastoupení.

Ing. Milan Pašek, pasek@fucik.cz

(Pokračování ze stránky 1)

noty nebo **peněžních toků** zajišťovaných položek z titulu zajišťovaného rizika a změnami reálné hodnoty nebo peněžních toků zajišťovacího derivátu odpovídající zajišťovanému riziku se pohybuje v intervalu 80 až 125 %. Účetní jednotka zjišťuje efektivitu zajištění na počátku zajištění a v okamžiku sestavení účetní závěrky.

• Za derivát se nepovažuje smluvní vztah, jehož předmětem je koupě, prodej nebo užívání komodity, a očekává se jeho splnění dodáním komodity (platí od 1. ledna 2006).

• **Kurzové rozdíly** u aktiv a závazků v cizí měně, které účetní jednotka vykazuje v rozvaze a které zajišťuje proti měnovému riziku, přičemž se nejedná o deriváty, se účtují na rozvahových účtech skupiny 41. Zajištění je nutné prokázat tzv. zajišťovacím účetnictvím, které je stejné jako u derivátů. V těchto případech se tedy neúčtuje o přecenění pohledávek a závazků do tzv. nerealizovaných kurzových nákladů nebo výnosů (platí od 1. ledna 2006).

• Dále se mění a upřesňují některá pravidla pro konsolidace. Například dochází k upřesnění definice konsolidačních celků.

• Účinnosti nabývá vyhláška dnem vyhlášení, tj. 5. října 2005. Změněná ustanovení, s výjimkou výše označených, se poprvé použijí pro účetní závěrku a účetní období, které bylo započato v roce 2005.

Ing. Ivan Fučík, ff@fucik.cz

Poplatky za rozhlas a televizi

Dne 13. září 2005 nabyl účinnosti zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, který nahradil původní zákon č. 252/1994 Sb. Zákon stanovuje předmět poplatků, poplatníka, základ, výši a

způsob placení rozhlasových a televizních poplatků (včetně podmínek pro osvobození od placení poplatků) a evidenci poplatníků.

Rozhlasové a televizní poplatky slouží k financování veřejných služeb Českého rozhlasu a České televize. Podstatnou změnou je zvýšení měsíčního rozhlasového poplatku na 45 Kč a televizního poplatku na 100 Kč. Zákon však počítá s dalším zvyšováním poplatků. Měsíční televizní poplatek bude od 1. ledna 2007 zvýšen na 120 Kč a od 1. ledna 2008 o dalších 15 Kč na 135 Kč.

Lepší navigaci k výsledkům.

Dovolujeme si Vás pozvat na certifikovaný cyklus seminářů
REPORTING A KONSOLIDACE PODLE IFRS
 ve spolupráci s Vysokou školou ekonomickou Praha

Modul I 10.–11. 11. 2005, Praha Modul II 28.–29. 11. 2005, Praha

Přednášející: Ing. Ladislav Mejzlík, VŠE Praha, Ing. Vladimír Zelenka, VŠE Praha

Po absolvování obou modulů získá každý účastník Certifikát IFRS akademie!

Výhody pro Vás:

- Konsolidace účetních závěrek
- Praktické příklady aplikace IAS/IFRS a US GAAP
- Harmonizace externího a interního reportingu

POINT
CONSULTING

Více informací naleznete na www.point-consulting.czPOINT Consulting s.r.o., Blanická 25, 120 00 Praha 2, tel.: +420 225 096 418, fax: +420 225 096 420, e-mail: info@point-consulting.cz

Odčitatelná položka nákladů na výzkum a vývoj

V čísle 14/2005 jsme vás seznámili s novou odčitatelnou položkou v zákoně o daních z příjmů v podobě nákladů na výzkum a vývoj. Zejména se jednalo o vymezení, co je a co není možné považovat za projekt výzkumu a vývoje. Rádi bychom vás v tomto čísle informovali o aktuálním vývoji v této oblasti. Jestliže si nebudete jisti, zda vámi prováděná činnost je či není výzkumem a vývojem podle zákona o daních z příjmů, je nutné se obrátit na vyškolené odborníky. Jedním z nich je i daňový poradce Ing. Tomáš Plešinger, plesinger@fucik.cz.

Vzhledem k tomu, že praxe ukazuje, že hlavním problémem v této oblasti je stále především vymezení hranice mezi činnostmi, které lze považovat za výzkum a vývoj a které již nikoli, zorganizovala na počátku září 2005 Komora daňových poradců ČR ve spolupráci s Radou pro výzkum a vývoj

první běh certifikačního vzdělávání v oblasti výzkumu a vývoje. Zátitu nad celou akcí převzal místo předseda vlády Martin Jahn. Cílem akce bylo, aby jednotliví účastníci z řad daňových poradců, úředníků finanční správy, podnikatelských subjektů a dalších, byli schopni rozlišit, zda se jedná v daném případě o činnost v oblasti výzkumu a vývoje či nikoliv, a to v různých podnikatelských odvětvích.

Výsledkem této aktivity, která bude nadále pokračovat v prohlubování a rozšiřování vědomostí účastníků vzdělávání, by mělo být vytvoření určité skupiny osob, jež budou schopny se orientovat v této oblasti a budou tak být nápomocny v konečném efektu jednotlivým subjektům při aplikaci tohoto daňového zvýhodnění.

Podle mého osobního názoru, po absolvování výše zmíněného vzdělávání, je hranice mezi výzkumem a vývojem a příbuznými činnostmi velmi úzká a složitě rozpoznatelná a v mnoha případech bude záležet na pečlivém posouzení několika faktorů.

Důležité je zmínit, že na počátku října 2005 vydalo MF ČR metodický pokyn D-288, jehož cílem je zajistit správné aplikace odpočitatelné položky nákladů na výzkum a vývoj ve smyslu zákona o daních z příjmů. V úvodu se pokyn věnuje věcným a formálním náležitostem projektu výzkumu a vývoje a dále pokračuje ve snaze vymezit, co je a co není možné považovat za výzkum a vývoj. Je třeba si uvědomit, že ne všechno, co je běžně u daňových subjektů označováno za výzkum a vývoj, musí být současně považováno za výzkum a vývoj ve smys-

lu zákona o daních z příjmů, lépe řečeno, pouze omezená skupina činností v oblasti výzkumu a vývoje v obecném slova smyslu je současně považována za výzkumnou a vývojovou činnost podle zákona o daních z příjmů. Základním kritériem pro odlišení výzkumu a vývoje od ostatních (příbuzných) činností je přítomnost ocenitelného prvku novosti a vyjasnění výzkumné či technické nejistoty.

V pokynu D-288 jsou také definovány výdaje (náklady), které lze zahrnout do daňového odpočtu, mezi něž se řadí zejména osobní náklady (mzdy + příslušné odvody zaměstnanců podílejících se na řešení projektu), odpisy hmotného movitého majetku a vymezeného nehmotného majetku používaného v přímé souvislosti s řešením projektu, vzniklé přímé náklady s řešením projektu, výdaje na certifikaci výsledků výzkumu a vývoje a cestovní náhrady zaměstnanců vzniklé opět v přímé souvislosti s řešením projektu.

Velmi diskutovanou otázkou je zahrnutí nákladů na nákupné služby od třetích osob v souvislosti s řešením projektu do daňového odpočtu, a to z důvodu poněkud nejasné formulace uvedené v § 34 odst. 4 zákona o daních z příjmů. Podle pokynu D-288 nelze do odpočtu zařadit nakupované služby v podobě např. testování léků či výroby a ověřování prototypu, tedy činnosti, které jsou obecně součástí výzkumného a vývojového procesu, ale provádějí je třetí osoby.

Odpočet nelze uplatnit na externí služby typu nájemné, reprezentace, konzultace, poradenství a informační servis, externí vzdělávání a účast na konferencích. Náklady finanční, personální, IT, manažerské, náklady na opravy, přepravné, ostrahu také nelze zahrnout do odpočitatelné položky bez ohledu na to, zda je provádějí vlastní pracovníci nebo jsou nakupovány externě. Odpočet nelze uplatnit ani na nehmotné výsledky výzkumu vývoje pořízené od jiných osob, které se posuzují jako nehmotný majetek dle § 32a zákona o daních z příjmů.

Jediné náklady na služby, jež lze podle pokynu D-288 zahrnout do odpočitatelné položky, jsou náklady na elektrickou energii, teplo, plyn, telekomunikační poplatky a vodné a stočné vynaložené v přímé souvislosti s řešením projektu výzkumu a vývoje.

Ing. Tomáš Plešinger

plesinger@fucik.cz

Newsletter Finanční Management vydává Economia, a.s.,
ve spolupráci s auditorskou a poradenskou firmou

Fučík & partneři

www.fucik.cz, tel.: 234 035 600

Změna zákona o nájmu a podnájmu nebytových prostor

V částce 124 z 19. září 2005 Sbírky zákonů byla zveřejněna novela č. 360 zák. č. 116/1990 o nájmu a podnájmu nebytových prostor. Rozsah změn není obsáhlý, přesto bychom vás rádi krátce informovali o těch nejdůležitějších:

- V § 1 dochází ke zpřesnění vymezení pojmu nebytového prostoru.

- Podle § 3 vzniká nájem uzavřením písemné nájemní smlouvy. Na rozdíl od předchozího ustanovení se nebytové prostory nepronajímají jen k účelům, ke kterým jsou stavebně určeny. Součástí nájemní smlouvy musí být předmět podnikání, které je v pronajaté provozovně provozováno. A pokud by v průběhu pronájmu došlo ke změně předmětu podnikání a tato změna by ovlivnila podstatným způsobem využití nebytových prostor, je nájemce toto povinen pronajímateli oznámit a vyžádat si jeho předchozí souhlas, pokud se obě strany v nájemní smlouvě nedohodly jinak.

- V § 5 se zrušil odstavec, který původně nařizoval nájemci povinnost hradit náklady spojené s obvyklým udržováním. V současné době záleží na dohodě nájemce a pronajímatele, jakým způsobem se dohodnou o hrazení nákladů spojených s obvyklým udržováním.

- Podnájemní smlouvy lze uzavírat pouze na dobu určitou a jen s předchozím písemným souhlasem pronajímatele; podnájemní smlouva musí mít písemnou podobu.

- Pokud není stanoveno jinak, platí se nájemné měsíčně, a to vždy k 1. dni příslušného kalendářního měsíce.

- V případě, že nájemce změnil v provozovně předmět podnikání bez předchozího souhlasu pronajímatele, může pronajímatel okamžitě vypovědět nájemní smlouvu.

- Byl doplněn nový § 11, který říká, že pokud dojde ke změně majitele budovy, ve které se nachází pronajatý nebytový prostor, není nájemce ani pronajímatel oprávněn z tohoto důvodu nájem vypovědět.

- Ustanovení této novely platí a zákon nabývá účinnosti 30. dnem ode dne vyhlášení, tzn. dne 19. října 2005. A podle tohoto ustanovení se řídí i právní předpisy, právní vztahy vzniklé před dnem nabytí účinnosti, nároky vzniklé před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se posuzují podle dosavadních předpisů. Pokud byla podána výpověď z nájmu přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, posuzuje se podle původních předpisů.

- Přejícné ustanovení říká, že u bytů, u kterých byl udělen souhlas s jejich užíváním k nebytovým účelům podle zák. č. 41/1964 Sb., o hospodaření s byty, skončením nájmu souhlas k užívání bytů k nebytovým prostorům zaniká.

Ing. Ivan Fučík, ff@fucik.cz

JEDINÝ ČASOPIS

PRO VRCHOLOVÉ FINANČNÍ ŘÍZENÍ FIREM

- strategické finanční řízení, zejména řízení kapitálu, peněžních toků a řízení rizik, a jeho vliv na výsledky firmy
- audit, daně a právo, lidské zdroje, informační technologie
- analýzy a trendy ve finančním řízení, novinky a informace pro finanční specialisty
- praktické příklady a zkušenosti pro zvyšování efektivity práce a pro růst hodnoty firmy

Ukázkové číslo ZDARMA si objednejte na **233 071 197** nebo na predplatne@economia.cz

Silniční daň u vozidel provozovaných mimo území ČR

Uplatňování silniční daně v ČR obecně nečiní významnější problémy a tematika spojená s touto daní obvykle nebývá předmětem diskusí a sporů. V praxi však může nastat případ, že česká společnost provozuje svá vozidla výhradně mimo území ČR, přestože jsou registrována v ČR (jezdí na českých registračních značkách). Pokud tento neobvyklý, avšak nikoliv výjimečný případ nastane, vyvstává otázka, zda taková vozidla podléhají v ČR silniční dani, či nikoliv. Otázka je to poměrně jasná, nicméně zákon č. 16/1993 Sb., o silniční dani (dále jen zákon o silniční dani), na ni jednoznačnou odpověď nedává, a proto je nutné jej podrobit detailnější výkladové analýze.

Podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona o silniční dani jsou předmětem silniční daně motorová vozidla a jejich přípojná vozidla registrovaná a provozovaná v ČR, jsou-li používána k podnikání nebo k jiné samostatné výdělečné činnosti nebo jsou používána v přímé souvislosti s podnikáním anebo k činnostem, z nichž plynoucí příjmy jsou předmětem daně z příjmů u subjektů nezaložených za účelem podnikání. Bez ohledu na to, zda jsou používána k podnikání, jsou předmětem daně vozidla s největší povolenou hmotností alespoň 12 t určená výlučně pro přepravu nákladů a registrovaná v ČR.

Zákon tak v obecném případě stanovuje mj., že předmětem silniční daně jsou vozidla registrovaná a provozovaná v ČR, v případě vozidel s největší povolenou hmotností nad 12 t určených výhradně pro přepravu nákladů však již ukládá pouze podmínku registrace, nikoliv provozování. V případě nákladních vozidel je tedy pro vyměření silniční daně postačující, že jsou vozidla v ČR registrována, přičemž místo jejich provozování a účel používání nehraje roli. Pro účely posouzení uplatňování silniční daně u vozidel, jejichž největší povolená hmot-

nost je nižší než 12 t (předpokládáme dále, že jsou používána k podnikání nebo k jiné samostatné výdělečné činnosti), je však nutné analyzovat význam termínu „registrovaná a provozovaná vozidla“ ve smyslu, jaký používá zákon o silniční dani.

Význam registru upraveného zákonem č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, spočívá především v tom, že zápisem do registru se zakládá tzv. státní příslušnost silničního motorového vozidla. Teprve na základě **registrace** může být silniční vozidlo **provozováno** na pozemních komunikacích a je mu přidělena registrační značka (dříve používaný pojem státní poznávací značka). Vozidlo nezapsané do registru nemůže být v ČR provozováno.

Z výše uvedeného vyplývá, že provozování vozidla na území ČR je definičně spojeno s registrací vozidla. Pojem „provozovat vozidlo v ČR“ je tedy pro účely zákona o silniční dani třeba chápat v obecném smyslu „používat vozidlo“, a nikoli „používat ho (jezdit s ním) v ČR“.

Pokud tedy vozidlo používá vlastník vozidla za podmínek definovaných zákonem o silniční dani (např. k podnikání), který je jeho provozovatelem, nebo jiný provozovatel, zapsaný se souhlasem vlastníka v registru vozidel, je vozidlo vždy předmětem silniční daně. Znamená to, že vozidlo je nepřetržitě předmětem daně i v případech, že vyjede na neomezenou dobu za hranice ČR. V této souvislosti je třeba pro úplnost upozornit, že ustanovení zákona o silniční dani, které povolovalo osvobození od daně v případech, že vozidlo jezdilo dlouhodobě mimo území ČR, přestalo platit dne 1. ledna 2003 novelizací zákona o silniční dani.

Ing. Petr Havlena

havlena@fucik.cz

Finanční leasing majetku z hlediska daně z příjmů

Pronájem, a to zejm. finanční pronájem s následnou koupí najatého majetku – finanční leasing, umožňuje podnikatelům obstarat si drahý majetek, aniž by museli výdaje spojené s jeho pořízením předem uhradit. Funkci investora zajišťuje vlastník, pronajímatel-leasingová společnost. Zákon o daních z příjmů stanoví pro tento způsob pořízení majetku některé omezující podmínky pro uplatňování výdajů spojených s pořízením majetku do výdajů daňových. V případě finančního leasingu lze na straně podnikatelů postupovat podle smlouvy o

koupi najaté věci uvedené v § 489 a násl. obchodního zákoníku, která je kombinací kupní a nájemní smlouvy. Obchodní zákoník mj. stanoví, že smlouvou o koupi najaté věci si strany ujednají v nájemní smlouvě nebo po jejím uzavření, že nájemce je oprávněn koupit najatou věc nebo najatý soubor věcí během platnosti nájemní smlouvy nebo po jejím zániku.

Více se dozvíte v článku *Finanční leasing majetku z hlediska daně z příjmů* JUDr. Evy Sedlákové v *Právním rádci* 10/2005, který vychází 27. října.

ZE SBÍRKY ZÁKONŮ

• Částka 144, rozeslaná 18. 10. 2005

414. Nařízení vlády, jímž se pro účely důchod. pojištění stanoví výše všeobecného vyměřovacího základu za rok 2004 a výše přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2004 a upravují částky pro stanovení výpočtového základu

415. Nařízení vlády o zvýšení důchodů v roce 2006

416. Nařízení vlády o zvýšení příplatků k důchodu v roce 2006

417. Nařízení vlády, kterým se pro účely nemocenského pojištění (péče) upravují částky pro stanovení výpočtových základů

• Částka 142, rozeslaná 17. 10. 2005

411. Zákon, jímž se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motor. vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

• Částka 140, rozeslaná 12. 10. 2005

406. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 467/2000 Sb., kterou se vydává zkušební řád pro auditorské zkoušky a auditorské rozdílové zkoušky (auditorský zkušební řád)

• Částka 138, rozeslaná 5. 10. 2005

397. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví, ve znění vyhlášky č. 472/2003 Sb.

398. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 501/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou bankami a jinými finančními institucemi, ve znění pozdějších předpisů

399. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 502/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou pojišťovnami, ve znění pozdějších předpisů

400. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 504/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, u nichž hlavním předmětem činnosti není podnikání, pokud účtují v soustavě podvojného účetnictví, ve znění pozdějších předpisů

401. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 505/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou územními samosprávnými celky, příspěvkovými organizacemi, státními fondy a organizačními složkami státu, ve znění pozdějších předpisů

ManagerWeb.cz

Jediný informační portál
pro top management

www.ManagerWeb.cz